

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Portugāles Republika nav izpildījusi LESD 63. pantā un EEZ līguma 40. pantā paredzētos pienākumus, aplikot dividendes, ko saņem pensiju fondi, kas ir nerezidenti, ar augstāku nodokli nekā dividendes, ko saņem pensiju fondi, kas ir Portugāles rezidenti;
- piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atbilstoši *Estatuto dos Benefícios Fiscais* (Likums par nodokļu atvieglojumiem) un *Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas* (Sabiedrību ienākuma nodokļa kodekss) noteiktajam dividendes, ko saņem pensiju fondi, kas ir izveidoti un darbojas saskaņā ar Portugāles tiesību aktiem, pilnībā ir atbrīvotas no sabiedrību ienākuma nodokļa, savukārt dividendes, ko saņem pensiju fondi, kas ir nerezidenti, tiek apliktas ar šo nodokli ar likmi no 10 līdz 20 % atkarībā no tā, vai pastāv divpusēja vienošanās starp Portugāli un rezidences valsti, un, ja tāda ir, atkarībā no šīs vienošanās noteikumiem. Šo sabiedrību ienākuma nodoklis tiek maksāts ienākumu gūšanas vietā.

Portugāles tiesību aktu radītā pensiju fondiem nerezidentiem nelabvēlīgā atšķirīgā attieksme padara mazāk ienesīgus un mazāk pievilcīgus šo fondu ieguldījumus Portugālē reģistrētās sabiedrībās. Tādejādi šis nodokļu režīms ir ierobežojums, kas ir aizliegts ar LESD 63. pantu un EEZ līguma 40. pantu.

Diskriminējošā attieksme pret pensiju fondiem — nerezidentiem, kura nelabvēlīgi ietekmē Eiropas Savienības finanšu tirgu konkurētspēju un ienākumus no pensiju fondu veiktajiem ieguldījumiem, nevar tikt pamatota ne ar vienu no Portugāles Republikas izvirzītajiem iemesliem.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* 2009. gada 2. decembra rīkojumu — *Nokia Corporation/Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs*

(Lieta C-495/09)

(2010/C 37/26)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Nokia Corporation*

Atbildētāji: *Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs*

Prejudiciālais jautājums

Vai trešās valsts preces, uz kā izvietota Kopienas preču zīme un kuras ir pakļautas dalībvalsts muitas uzraudzībai un ir tranzītā no trešās valsts uz citu trešo valsti, var būt "viltotas preces" Regulas Nr. 1383/2003/EK ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, ja nav pierādījumu, kas liktu domāt, ka šīs preces tiks izvietotas tirgū EK vai nu saskaņā ar muitas procedūru vai izmantojot prettiesisku novirzīšanu?

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 22. jūlija Regula (EK) Nr. 1383/2003 par muitas rīcību attiecībā uz precēm, par kurām ir aizdomas, ka tās pārkāpj atsevišķas intelektuālā īpašuma tiesības, un pasākumiem, ko veic attiecībā uz precēm, kas ir pārkāpušas šādas tiesības (OV L 196, 7. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 2. decembrī — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-500/09)

(2010/C 37/27)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — *L. Lozano Palacios* un *D. Triantafyllou*)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Grieķijas Republika, turpinot piemērot 2005. gada 12. oktobra Ministrijas dekrētu A1/44351/3608, nav izpildījusi Direktīvā Nr. 97/67/EK ⁽¹⁾, kā tā tika grozīta, paredzētos pienākumus, it īpaši no tās 9. panta 1. un 2. punkta izrietošos pienākumus;

- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Grieķijas Republika liedz pasta pakalpojumu liberalizāciju, kuru cenšas sasniegt ar Direktīvu 97/67, saskaņā ar kuru ir paredzēts, ka atļaujas ir jāpiešķir brīvi, bez diskriminācijas un nepieprasot vispārējas atļaujas vai individuālās licences.

Grieķijas tiesiskajā regulējumā ir paredzēta prasība, ka pārvadātājiem, kuriem ir izsniegta atļauja — akts, ar kuru tiek piešķirta pasta transportlīdzekļu licence — ir jābūt tādiem uzņēmumiem, kas attiecīgajā reģistrā ir reģistrēti kā vispārējo atļauju turētāji. Tādējādi ir paredzēts pienākums veikt radikālu pasta tīklu reorganizāciju un tiek radīta situācija, kurā galvenie uzņēmumi nevar izmantot franšīzes [pakalpojumus], izņemot, ja tie, iespējami, paredz savu uzņēmumu pārveidot par transportlīdzekļu nomas uzņēmumu, attiecīgi apņēmoties segt izmaksas, ko tas prasa.

Turklāt Grieķijas tiesiskajā regulējumā ir paredzēts, ka īpaši smagu kravu pārvadāšanu var veikt tikai ar noteiktiem preču pārvadāšanai paredzētiem transportlīdzekļiem, ko var veikt tikai tie, kuriem ir noteikta reglamentēta profesija, kā rezultātā citiem uzņēmumiem tiek liegts sniegt šos pakalpojumus.

Grieķijas Republika nav iesniegusi pietiekošus šo ierobežojumu pamatojumus.

(¹) OV L 15, 21.01.1998., 14. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) (Apvienotā Karaliste) 2009. gada 4. decembra rīkojumu — Lucy Stewart/Secretary of State for Work and Pensions

(Lieta C-503/09)

(2010/C 37/28)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Upper Tribunal

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Lucy Stewart

Atbildētājs: Secretary of State for Work and Pensions

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai pabalsts, kuram piemīt jauniesiem paredzēta īstermiņa invaliditātes pabalsta pazīmes, ir uzskatāms par slimības pabalstu vai arī invaliditātes pabalstu atbilstoši Regulai Nr. 1408/71 (¹)?
2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir, ka šāds pabalsts ir uzskatāms par slimības pabalstu:
  - a) vai tādu personu kā prasītājas māti, kura ir galīgi beigusi strādāt kā nodarbināta vai pašnodarbināta persona sakarā ar pensijas vecuma iestāšanos, tomēr var uzskatīt par “darbinieku” atbilstoši 19. pantam, jo tā iepriekš ir strādājusi kā nodarbināta vai pašnodarbināta persona, vai arī ir jāpiemēro 27. un 34. panta (attiecībā uz pensionāriem) noteikumi?
  - b) vai tādu personu kā prasītājas tēvu, kurš kopš 2001. gada nav strādājis ne kā nodarbināta, ne arī kā pašnodarbināta persona, tomēr var uzskatīt par “darbinieku” atbilstoši 19. pantam, jo viņš iepriekš ir strādājis kā nodarbināta vai pašnodarbināta persona?
  - c) vai prasītāju ir jāuzskata par “pensionāru” atbilstoši 28. pantam, jo viņai tika piešķirts pabalsts saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 95. panta b. punktu, neskatoties uz faktu, ka: i) šī persona nekad nav bijusi nodarbināta saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 1. panta a) punktu, ii) prasītāja nav sasniegusi pensionēšanās vecumu; iii) uz prasītāju attiecas Regulas Nr. 1408/71 piemērojamība tikai tām personām, kam ir ģimenes locekļa statuss?
  - d) gadījumā, ja uz pensionāru attiecas Regulas Nr. 1408/71 28. pants, vai viņa ģimenes loceklis, kurš vienmēr ir dzīvojis kopā ar pensionāru tajā pašā valstī, saskaņā ar 28. panta 1. punktu, kas skatāms kopā ar 29. pantu, var pieprasīt kompetentajai iestādei, kas noteikta 28. panta 2. punktā, izmaksāt viņam slimības pabalstu naudā, ja šāds pabalsts ir (attiecīgajā gadījumā) izmaksājams viņa ģimenes locekļiem (un nevis izmaksājams pensionāram)?
  - e) vai attiecīgajā gadījumā (ņemot vērā atbildes uz iepriekš minēto a) un d) jautājumu) tāda nosacījuma, kas paredzēts valsts tiesību aktos sociālā nodrošinājuma jomā, piemērošana, saskaņā ar kuru tiesības uz slimības pabalstu vispirms iegūst tās personas, kas pirms tam prasīto laika periodu ir uzturējušās kompetentajā dalībvalstī iepriekš noteiktā laika periodā, ir saderīga ar Regulas Nr. 1408/71 19. un/vai 28. pantu?